DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 30 januari 2002 *

I mål C-107/99,

Republiken Italien, företrädd av U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av I.M. Braguglia, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av E. de March, K. Simonsson och H. Speyart, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Irland, företrätt av J. Payne, i egenskap av ombud, biträdd av D. McGuinness, SC, och E. Kent, solicitor,

* Rättegångsspråk: italienska.

och

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrätt av J.E. Collins, i egenskap av ombud, biträdd av D. Wyatt, QC,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 december 1998 att godta ändringar i den vägledande fördelningen av gemenskapsinitiativ, som Republiken Italien delgavs genom skrivelse av den 19 januari 1999 från kommissionens generalsekreterare, samt alla rättsakter som ligger till grund för detta beslut eller som hör samman med detsamma,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av ordföranden på andra avdelningen N. Colneric, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet (referent), R. Schintgen och V. Skouris,

generaladvokat: J. Mischo,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 14 juni 2001,

och efter att den 11 oktober 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Republiken Italien har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 29 mars 1999, med stöd av artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse) yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 december 1998 att godta ändringar i den vägledande fördelningen av gemenskapsinitiativ, som sökanden delgavs genom skrivelse av den 19 januari 1999 från kommissionens generalsekreterare (nedan kallat det ifrågasatta beslutet), samt alla rättsakter som ligger till grund för detta beslut eller som hör samman med detsamma, i synnerhet förvaltningskommitténs yttrande av den 22 september 1998 och den tabell som bifogades skrivelsen.

Tillämpliga bestämmelser och bakgrund till tvisten

2 I artikel 130a i EG-fördraget (nu artikel 158 EG i ändrad lydelse) föreskrivs att gemenskapen skall utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska och sociala sammanhållning. Gemenskapen skall särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och

eftersläpningen i de minst gynnade regionerna för att på så sätt främja en harmonisk utveckling inom hela gemenskapen. I artikel 130b i EG-fördraget (nu artikel 159 EG) föreskrivs att gemenskapen även skall understödja strävandena att uppnå dessa mål genom de åtgärder som den vidtar genom strukturfonderna.

3 För att uppnå dessa mål och reglera fondernas uppgifter antog rådet förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet samt om samordning av deras verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 185 s. 9), ändrad särskilt genom rådets förordning (EEG) nr 2081/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 5, svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 17, nedan kallad förordning nr 2052/88), samt förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1), ändrad särskilt genom rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 20, svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 30, nedan kallad förordning nr 4253/88).

4 I artikel 4.1 första stycket i förordning nr 2052/88 föreskrivs följande:

"Gemenskapens åtgärder skall vara sådana att de kompletterar eller bidrar till motsvarande nationella åtgärder. De skall fastställas i nära samarbete mellan kommissionen, berörd medlemsstat, de behöriga myndigheterna och finansieringsorganen... som utses av medlemsstaten på nationell, regional, lokal eller annan nivå, och alla parter skall delta som partners med ett gemensamt mål. Detta samrådsförfarande kallas fortsättningsvis 'partnerskapet'. Partnerskapet skall omfatta förberedelsen och finansieringen liksom förhandsbedömningen, övervakningen och utvärderingen av verksamheterna."

5 I artikel 5.5 tredje stycket i denna förordning föreskrivs följande:

"[Finansiellt s]töd [från strukturfonderna] skall ges på initiativ av medlemsstaten eller av kommissionen i samråd med berörd medlemsstat."

6 Stöd som ges på initiativ av kommissionen kallas för gemenskapsinitiativ.

7 I artikel 12.4 och 12.5 i samma förordning föreskrivs följande:

"4. Kommissionen skall öppet redovisa den vägledande tilldelningen till medlemsstaterna för vart och ett av målen 1—4 samt 5 b av strukturfondsåtagandena, liksom tidigare med full hänsyn till följande objektiva kriterier: nationell välfärd, regional välfärd, regionernas folkmängd och strukturproblemens allvar inklusive arbetslöshetsnivån samt, för berörda mål, behovet av landsbygdsutveckling....

...

5. För... [perioden 1994—1999] skall 9 % av strukturfondernas anslagsåtaganden avse finansiering av stöd som utdelas på initiativ av kommissionen i enlighet med artikel 5.5."

8 Slutligen föreskrivs följande i artikel 17.2 i förordning nr 2052/88:

"Vid genomförandet av sådant stöd som kommissionen beviljar på eget initiativ i enlighet med artikel 5.5 sista stycket skall kommissionen bistås av en förvaltningskommitté sammansatt av företrädare för medlemsstaterna."

9 Även vissa bestämmelser i förordning nr 4253/88 skall här återges.

10 I artikel 11.1 första stycket i förordning nr 4253/88, som rör gemenskapsinitiativ, föreskrivs följande:

"I enlighet med artikel 5.5 i förordning (EEG) nr 2052/88 får kommissionen — på eget initiativ och i enlighet med det förfarande som avses i avdelning VIII och sedan den informerat Europaparlamentet — besluta att föreslå medlemsstaterna att de lämnar in ansökningar om stöd för åtgärder av väsentlig betydelse för gemenskapen...."

11 Enligt artikel 14 i samma förordning skall kommissionen "fatta beslut om stöd från fonderna".

12 I artikel 20.1 i samma förordning föreskrivs följande:

"Budgetåtaganden skall göras på grundval av kommissionens beslut om godkännande av berörda åtgärder...."

13 Dessutom föreskrivs följande i artikel 24 i samma förordning, en bestämmelse som har rubriken "Reduktion, suspension och upphävande av stöd":

"1. Om en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till vare sig en del av eller hela det tilldelade stödet skall kommissionen genomföra en lämplig granskning av fallet inom ramen för partnerskapet och särskilt begära att medlemsstaten eller de myndigheter som den utser att genomföra åtgärden framlägger sina kommentarer inom en fastställd tidsgräns.

2. Efter granskningen får kommissionen reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar någon överträdelse eller väsentlig förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande.

..."

14 I artikel 25 i förordning nr 4253/88 föreskrivs följande:

"1. Inom ramen för partnerskapet skall kommissionen och medlemsstaterna se till att användningen av stöd från fonderna övervakas effektivt, med betoning på ramarna för gemenskapsstöd och särskilda åtgärder (program osv.)....

...

3. Övervakningskommittéer skall upprättas inom ramen för partnerskapet genom en överenskommelse mellan den berörda medlemsstaten och kommissionen.

...

5. Övervakningskommittén skall om nödvändigt — utan att ändra det totala beloppet för gemenskapsstödet och inom målens harmoniserade gränser — anpassa det förfarande för beviljandet av stöd som ursprungligen godkändes liksom, i förhållande till tillgängliga resurser och budgetregler, den förutbestämda finansieringsplanen inklusive eventuella överföringar mellan gemenskapens finansiella källor och följdjusteringar av stödbeloppen. De harmoniserade gränser för målen som avses ovan skall fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i avdelning VIII och som omfattas av ramarna för gemenskapsstöd.

Dessa ändringar skall genast anmälas till kommissionen och den berörda medlemsstaten. De skall träda i kraft så snart kommissionen och den berörda medlemsstaten bekräftat dem. En sådan bekräftelse skall ges inom 20 arbetsdagar

från dagen då anmälan togs emot, vilket skriftligen skall bekräftas av kommissionen.

Andra ändringar som krävs skall beslutas av kommissionen i samarbete med den berörda medlemsstaten sedan övervakningskommittén avgivit sitt yttrande.

..."

15 I artikel 16 första stycket i kommissionens arbetsordning, i dess lydelse enligt kommissionens beslut 93/492/Euratom, EKSG, EEG av den 17 februari 1993 (EGT L 230, s. 15), i dess ändrade lydelse enligt kommissionens beslut 95/148/EG, Euratom, EKSG av den 8 mars 1995 (EGT L 97, s. 82), vilken är tillämplig i förevarande mål, föreskrivs dessutom följande:

"Rättsakter som antas på kommissionens möten skall fogas till protokollet för det möte vid vilket de antogs, på det eller de språk på vilka de är giltiga och på ett sådant sätt att de inte kan avskiljas. De skall [bestyrkas] genom ordförandens och generalsekreterarens underskrift på protokollets första sida."

16 Genom beslut av den 13 juli, den 12 oktober, den 21 december 1994 och den 8 maj 1996 antog kommissionen en vägledande fördelning av samtliga gemenskapsinitiativ för programperioden 1994—1999.

17 En regelbunden skriftväxling mellan Republiken Italien och kommissionen följde därefter inom ramen för övervakningen av genomförandet av gemenskapsinitiativen i denna medlemsstat.

18 För år 1999 beslutade kommissionen att göra en ändring i de vägledande fördelningarna av gemenskapsinitiativen för att avsätta 100 miljoner ecu till att finansiera ett gemenskapsinitiativ i form av ett särskilt stödprogram för fred och försoning på Nordirland och angränsande grevskap på Irland (nedan kallat Peace-initiativet).

19 Med beaktande av olika kriterier, i synnerhet hur långt genomförandet av de olika gemenskapsinitiativen fortskridit i medlemsstaterna, utarbetade kommissionen ett förslag till ändring av fördelningen av gemenskapsinitiativen, i form av ett arbetsdokument som godkändes av förvaltningskommittén vid dess möte den 22 september 1998.

20 Det framgår av detta arbetsdokument att den finansiella omfördelningen av 100 miljoner ecu till Peace-initiativet skulle medföra en reduktion för Republiken Italien på 44,7 miljoner ecu. De övriga länder som drabbades av betydande reduktioner var Republiken Frankrike (18,1 miljoner ecu), Förenade kungariket (16,4 miljoner ecu), Republiken Portugal (6,8 miljoner ecu) och Förbundsrepubliken Tyskland (6 miljoner ecu).

21 Vad beträffar Republiken Italien avsåg reduktionen på 44,7 miljoner ecu initiativen Interreg (21 miljoner ecu), PME (17,8 miljoner ecu), URBAN (3,2 miljoner ecu), Leader (2 miljoner ecu) och Konver (0,7 miljoner ecu).

22 Denna nya fördelning antogs därefter av kommissionen den 16 december 1998 och delgavs sökanden genom en skrivelse av den 19 januari 1999 från kommissionens generalsekreterare.

23 Denna skrivelse har följande lydelse:

"La Commissione Europea ha approvato, nella riunione del 16 dicembre 1998, le modifiche alle ripartizioni indicative delle Iniziative Comunitarie, sulle quali il competente Comitato di Gestione aveva espresso parere favorevole il 22 settembre 1998. La decisione tiene conto del grado di avanzamento delle Iniziative e della necessità di reperire ulteriori risorse finanziare per il 1999 in favore dell'Iniziativa 'Peace and Reconciliation in Ireland and Northern Ireland'.

La nuova tabella allegata sostituisce le analoghe tabelle accluse alla lettera del 13 luglio 1994 e 13 giugno 1996 del signor Williamson."

(Europeiska kommissionen godtog vid mötet den 16 december 1998 ändringarna i de vägledande fördelningarna av gemenskapsinitiativen, som den behöriga förvaltningskommittén ställde sig positiv till i sitt yttrande av den 22 september 1998. I beslutet beaktas initiativens framskridande och nödvändigheten av att hitta ytterligare ekonomiska resurser för år 1999 till initiativet "Peace and Reconciliation in Ireland and Northern Ireland".

Den nya tabell som bifogas ersätter motsvarande tabeller som bifogades skrivelserna av den 13 juli 1994 och den 13 juni 1996 från David Williamson.)

24 Till denna skrivelse bifogades en tabell med rubriken "Stanziamenti indicativi per iniziativa comunitaria e per Stato membro (in MECU, prezzi 1999)" (Vägledande fördelning för gemenskapsinitiativen och medlemsstaterna (i miljoner ecu, pris år 1999)), där det för varje medlemsstat angavs vilket totalbelopp som den i vägledande syfte tilldelats samt fördelningen av detta belopp mellan de olika gemenskapsinitiativen. Vad beträffar Republiken Italien hänvisade en asterisk till

en fotnot där det angavs att "tali stanziamenti potranno essere programmati nella loro totalità solo qualora lo Stato membro confermi il suo accordo ad una riduzione delle risorse programmate all'interno dell'Iniziativa PMI" (planeringen av dessa anslag kan ske i sin helhet först efter att medlemsstaten har bekräftat att den samtycker till en reduktion av programresurserna inom ramen för PME-initiativet).

25 Genom beslut av domstolens ordförande den 17 juni och den 1 juli 1999 tilläts Förenade kungariket och Irland att intervenera till stöd för kommissionens yrkanden.

Irlands invändning om rättegångshinder

26 Irland har i sin interventionsinlaga framställt en invändning om rättegångshinder och gjort gällande att Republiken Italiens talan väcktes efter utgången av den tidsfrist för väckande av talan som föreskrivs i artikel 173 femte stycket i fördraget och att den avser en rättsakt som kommissionen var tvungen att anta till följd av sin uppgift att genomföra gemenskapsbudgeten, och att medlemsstaten i fråga inte hade ifrågasatt gemenskapernas allmänna budget för år 1999.

27 Domstolen vill emellertid påpeka att kommissionen, som är svarande i målet och till stöd för vilken Irland har tillåtits att intervenera, inte har framställt någon invändning om rättegångshinder avseende Republiken Italiens talan. Kommissionen har till och med uttryckligen medgett att talan under alla omständigheter inte väcktes för sent.

28 Enligt artikel 37 fjärde stycket i EG-stadgan för domstolen får genom yrkanden i interventionsansökan endast en av parternas yrkanden biträdas. Vidare måste

intervenienten enligt artikel 93.4 i rättegångsreglerna godta målet sådant det föreligger vid tidpunkten för hans intervention.

29 Därav följer att intervenienten Irland inte kunde framställa invändning om rättegångshinder och att det därför saknas anledning för domstolen att pröva en sådan invändning (se dom av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, CIRFS m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. I-1125, punkterna 20—22, svensk specialutgåva, volym 14, s. 83, och av den 15 juni 1993 i mål C-225/91, Matra mot kommissionen, REG 1993, s. I-3203, punkt 12, svensk specialutgåva, volym 14, s. 213).

30 Domstolen skall emellertid, med stöd av artikel 92.2 i rättegångsreglerna, på eget initiativ pröva huruvida talan väcktes för sent.

31 Det är emellertid tillräckligt att konstatera att Republiken Italien den 20 januari 1999 mottog skrivelsen av den 19 januari 1999 från kommissionens generalsekreterare, varigenom den underrättades om det ifrågasatta beslutet. Tidsfristen för väckande av talan löpte ut den 30 mars 1999, med beaktande av en tidsfrist med hänsyn till avstånd på tio dagar i enlighet med artikel 1 tredje strecksatsen i bilaga II till rättegångsreglerna, i dess lydelse när talan väcktes. Följaktligen kan inte ansökan, vilken registrerades den 29 mars 1999, anses ha ingetts för sent.

Prövning i sak

Föremålet för talan

32 Det framgår av handlingarna i målet att Republiken Italien yrkade ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet och, "i förekommande fall", andra

rättsakter och beslut som hör samman med detta. Den eventuella utvidgningen av talan till att omfatta andra beslut än det som fattades den 16 december 1998 visar i själva verket den ovisshet som sökanden anser att den till en början svävade i vad beträffar vilken rättsakt som innehöll beslutet att omfördela viss finansiering som varit föremål för en vägledande fördelning, varigenom dessa medel tilldelades sökanden. Så snart det framkom att det ifrågasatta beslutet verkligen hade fattats vid kommissionens möte den 16 december 1998 frånföll Republiken Italien yrkandet att andra rättsakter som hör samman med detta beslut skulle ogiltigförklaras.

33 Följaktligen anser domstolen att talan, enligt dess nuvarande utformning, enbart avser det ifrågasatta beslutet.

Det ifrågasatta beslutets art

34 Kommissionen har hävdat att det ifrågasatta beslutet skall anses utgöra en omfördelning mellan medlemsstaterna av finansiellt stöd som tilldelats gemenskapsinitiativen. När det gäller Republiken Italien innebär denna omfördelning en reduktion på 44,7 miljoner ecu av den vägledande övre gränsen för finansiering av eventuellt stöd till sökanden för att genomföra gemenskapsinitiativprogram. Kommissionen anser att reduktionen, vilken enligt artikel 12.4 i förordning nr 2052/88 avser vägledande belopp och inte kräver medlemsstaternas samtycke, i detta fall understiger beloppet för finansiering enligt den ursprungliga fördelningen, vilket ännu inte har beviljats, och således inte påverkar de belopp som Republiken Italien redan har beviljats med stöd av artiklarna 14 och 20 i förordning nr 4253/88.

35 Kommissionen har vidare gjort gällande att det ifrågasatta beslutet har till syfte att ändra fördelningen av anslag mellan de gemenskapsinitiativ som är av intresse

för Republiken Italien. Den har emellertid understrukit att detta andra skede, vilket påverkar redan beviljat stöd och som således kräver föregående samtycke av sökanden, endast utgör ett förslag till sökanden.

36 Enligt kommissionen utgör således det ifrågasatta beslutet en "atypisk" rättsakt och enbart ett arbetsdokument. Det utgör därför inte ett beslut i den mening som avses i artikel 189 i EG-fördraget (nu artikel 249 EG), som omfattas av de formföreskrifter som gäller för de rättsakter som avses i denna artikel.

37 Domstolen vill påpeka att det emellertid framgår av handlingarna i målet, i synnerhet av kommissionens svaromål och duplik, att även om genomförandet av det förslag som lagts fram för Republiken Italien, vilket förutsätter en reduktion av redan beviljad finansiering, kräver samtycke av denna medlemsstat, anser kommissionen att för det fall Republiken Italien inte skulle ge sitt samtycke skulle det under alla omständigheter medföra samma minskning på 44,7 miljoner ecu av det stöd som är avsett för andra initiativ av intresse för denna medlemsstat.

38 Av ordalydelsen i meddelandet av den 9 december 1998 om vägledande anslag för gemenskapsinitiativen och medlemsstaterna, vilket kommissionen diskuterade vid sitt 1413:e möte i Strasbourg den 16 december 1998, framgår att det föreslogs att kommissionen skulle fatta ett "beslut om ändring av den vägledande tilldelning som fastställts för medlemsstaterna och för initiativen, i enlighet med tabell 2 (bifogad)". Detta föranledde kommissionen att "godta den vägledande tilldelningen av gemenskapsinitiativ som fastställts för medlemsstaterna och för initiativen, i enlighet med bifogade tabell 2".

39 Enbart tabell 2 godtogs och i denna presenterades, och underställdes medlemsstaterna för bedömning, endast en ny fördelning av de vägledande anslagen för gemenskapsinitiativen och medlemsstaterna. Även tabell 1 bifogades detta meddelande, och av denna framgår en minskning av anslagen till Italien med

44,7 miljoner ecu. Denna tabell godkändes emellertid inte formellt av kommissionen.

40 Av samtliga ovannämnda omständigheter drar domstolen slutsatsen att det ifrågasatta beslutet utgör ett beslut i den mening som avses i artikel 189 i fördraget, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande. Beslutet avser i själva verket endast de belopp för varje initiativ där det ännu inte fattats beslut om att bevilja det finansiella stödet. Det ifrågasatta beslutet innebär således inte att de vägledande anslag som genom gemenskapsinitiativ tilldelats Republiken Italien minskas med 44,7 miljoner ecu på det sätt som anges i tabell 2, utan att detta belopp dras av från den del av den vägledande fördelningen som ursprungligen avsågs för denna medlemsstat, men för vilka gemenskapsmedel ännu inte hade beviljats.

Huruvida väsentliga formföreskrifter har åsidosatts

41 Sökanden har hävdat att det ifrågasatta beslutet utgör en nullitet eller är ogiltigt, eftersom beslutet, såvitt sökanden vet, inte omnämns i någon rättsakt i vilken det anges vid vilket datum kommissionen diskuterade beslutet och eftersom beslutets innehåll enbart framgår av skrivelsen av den 19 januari 1999 från kommissionens generalsekreterare. För det fall denna skrivelse skall anses utgöra det faktiska beslutet, är beslutet ogiltigt på grund av att det inte är undertecknat av kommissionens ordförande eller av någon kommissionsledamot och på grund av att det inte har en tillräcklig motivering, i strid med artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG).

42 Domstolen vill påpeka att det framgår av de handlingar som kommissionen har ingett som bilaga till svaromålet att det ifrågasatta beslutet fattades vid kommissionens sammanträde den 16 december 1998. Under detta möte godtog

kommissionen meddelandet av den 9 december 1998, i vilket det föreslogs en ny fördelning av de vägledande anslagen för gemenskapsinitiativen och medlemsstaterna.

43 Första sidan av protokollet från nämnda sammanträde har visserligen undertecknats av en instans som getts befogenhet att företräda institutionen, men tabellen om ändring av de vägledande fördelningarna av anslag till gemenskapsinitiativen mellan medlemsstaterna har inte fogats till nämnda protokoll på ett sådant sätt att de inte kan avskiljas, i strid med kraven i artikel 16 första stycket i kommissionens arbetsordning. Tabellen har inte heller undertecknats.

44 Kommissionen har inte bestritt dessa omständigheter i dupliken, utan den har enbart genmält — även under förhandlingen — att dessa formföreskrifter inte utgjorde ett villkor för att en sådan rättsakt som det ifrågasatta beslutet, vilket den anser som atypiskt, skulle vara giltig. Vidare har den uppgett att det faktum att dessa formföreskrifter inte har fullgjorts under alla omständigheter inte kan anses vara så uppenbart allvarligt att det ifrågasatta beslutet skall anses som en nullitet i juridiskt hänseende.

45 Domstolen har nämligen redan fastslagit att brister liknande bristerna i det ifrågasatta beslutet, det vill säga som avser underlåtenhet att bestyrka rättsakten, inte är så allvarliga att beslutet skall anses som en nullitet när det inte på allvar ifrågasätts att kommissionen faktiskt beslutade att vidta den omtvistade åtgärden (se dom av den 15 juni 1994 i mål C-137/92 P, kommissionen mot BASF m.fl., REG 1994, s. I-2555, punkterna 48—53; svensk specialutgåva, volym 15, s. 201). Domstolen har emellertid även fastslagit att sådana brister kan medföra att ett beslut är ogiltigt på grund av att väsentliga formföreskrifter har åsidosatts (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot BASF m.fl., punkterna 72—78).

46 Republiken Italien har inte bara hävdat att det ifrågasatta beslutet utgör en nullitet, vilket domstolen inte kan godta i detta fall, utan även att det skall ogiltigförklaras på grund av att väsentliga formföreskrifter har åsidosatts.

47 Såsom domstolen redan har fastslagit i domen av den 6 april 2000 i mål C-286/95 P, kommissionen mot ICI (REG 2000, s. I-2341, punkt 42), utgör själva underlåtenheten att bestyrka en rättsakt ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift, utan att det är nödvändigt att därutöver fastställa att rättsakten är behäftad med andra felaktigheter eller att avsaknaden av bestyrkande har medfört skada för den som har åberopat felaktigheten. Det är dessutom ett oeftergivligt krav att bestyrkandet av rättsakten skall föregå delgivningen, eftersom det i annat fall alltid skulle föreligga en risk för att den delgivna texten inte är identisk med den text som antagits av kommissionen (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot ICI, punkt 62).

48 Eftersom det ifrågasatta beslutet inte har fogats till protokollet från mötet den 16 december 1998 på ett sådant sätt att det inte kan avskiljas, i enlighet med kraven i artikel 16 första stycket i kommissionens arbetsordning, skall det ifrågasatta beslutet inte anses ha bestyrkts i vederbörlig ordning. Väsentliga formföreskrifter har således åsidosatts och beslutet skall ogiltigförklaras enbart av detta skäl.

49 Under dessa omständigheter saknas det anledning för domstolen att pröva de övriga grunder som åberopats i ansökan.

Rättegångskostnader

50 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Republiken Italien har yrkat att kommissionen skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet, skall yrkandet bifallas. I enlighet med artikel 69.4 första stycket i rättegångsreglerna skall Irland och Förenade kungariket, vilka intervenerat i målet, bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) **Kommissionens beslut av den 16 december 1998 att godta ändringar i den vägledande fördelningen av gemenskapsinitiativ, som Republiken Italien delgavs genom skrivelse av den 19 januari 1999 från kommissionens generalsekreterare, ogiltigförklaras.**

2) **Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.**

3) **Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sina rättegångskostnader.**

Colneric Gulmann Puissochet

Schintgen Skouris

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 30 januari 2002.

R. Grass F. Macken

Justitiesekreterare Ordförande på sjätte avdelningen